

กลืนอายของความศรัทธา

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ دِينَهُ لِيَعْمَلَ بِهِ عِبَادُهُ فَيَكُونُوا مِنْ أَهْلِ الْفَلَاحِ . وَأَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَنَا هُنَا لِنَتَمَيَّرَ الْعَاثُونَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاحِ . وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا
 مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ بُعِثَ لِيَتَهْدِيَ الْأَرْوَاحَ . اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ افْتَدَى بِهَدْيِهِ الْمُبِينِ .
 أَمَا بَعْدُ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ . اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ . فَقَدْ
 قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّه
 حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ .

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

มาซีเตาะห์ (ماشطة) ชื่อของหญิงคนหนึ่ง ที่มีความอึดหามาน นางดำรงชีวิตกับ
 ครอบครัวของนาง ภายใต้การปกครองของฟาโรห์ ซึ่งอ้างตัวเป็นพระเจ้า สามีนางเป็น
 คนใกล้ชิดของฟาโรห์ (ฟิรเอาน์) แต่นางเป็นคนรับใช้และผู้ดูแลบุตรสาวของฟาโรห์

อัลลอฮ์ตะอาลา ได้ทรงประทานความแนแนแฟน แห่งความศรัทธาเหนือสามี
 ของนางและตัวของนาง จนกระทั่ง ฟาโรห์ทราบว่ สามีนางอึดหามานต่ออัลลอฮ์ จึงได้
 ซ่าสามีมของนาง ส่วนตัวนาง ยังคงทำหน้าที่เป็นคนรับใช้และหวิम्मให้แก่บุตรสาวของ
 ฟาโรห์ พร้อมยังเลี้ยงดูลูกของนางอีก 5 คน นางได้นำอาหารมาให้ลูกของนาง
 เหมือนกับแม่คนที่ให้อาหารลูกๆ ที่อยู่ในรัง

ในขณะที่นางหวิम्मให้แก่ลูกสาวของฟาโรห์ ในวันหนึ่ง บังเอิญหวิฬหลุดจาก
 มือนาง นางก็กล่าวว่า บิสมิ้ลละห์ (بِسْمِ اللَّهِ) ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ลูกสาวฟาโรห์

จึงกล่าวว่า บิดาของข้า คือ พระเจ้า มาซีเตาะห์ ได้ส่งเสียงร้องว่า หาเป็นเช่นนั้นไม่ อัลลอฮ์ คือ พระเจ้าของข้าพเจ้าและของนาง และเป็นพระเจ้าของพ่อของนาง

ลูกสาวฟาโรห์ เกิดความไม่พอใจมาซีเตาะห์ นางได้นำเรื่องดังกล่าวไปบอกกับบิดาของนาง ฟาโรห์เกิดแปลกใจว่ายังมีคนในปราสาทที่มีพระเจ้าอื่นจากเขา กระนั้นหรือ จึงให้ทหารไปนำมาซีเตาะห์มา และฟาโรห์ก็กล่าวแก่นางว่า ใครคือพระเจ้าของเจ้า มาซีเตาะห์ตอบว่า พระเจ้าของข้าพเจ้าและของท่าน คือ อัลลอฮ์ โดยบังคับให้มาซีเตาะห์ละทิ้งจากศาสนาอิสลาม และได้นำตัวไปกักขัง ลงโทษด้วยการเชี่ยนตี แต่ก็ไม่ทำให้นางละทิ้งจากศาสนาของนาง ฟาโรห์ ได้สั่งให้เหล่าทหารนำหม้อที่ทำจากทองเหลือง ซึ่งเติมเปี่ยมไปด้วยน้ำมันตั้งบนกองไฟจนเดือดจัด นำนางมายืนอยู่ต่อหน้าหม้อน้ำมันที่เดือดจัด เมื่อนางแลเห็นการทรมานทำให้นางยิ่งมั่นใจว่า นางคือชีวิตเดียวที่ต้องจากไป และก็จะได้พบกับอัลลอฮ์ (ช.บ) ความตายไม่ได้ทำให้นางขาดอิหฺมานเลย

แต่กระนั้นฟาโรห์รู้ว่าสิ่งที่นางรักมากที่สุดนั้นคือลูกๆ ของนางอีก 5 คน ซึ่งเป็นเด็กกำพร้าที่นางต้องเลี้ยงดูอยู่ ความชั่วร้ายของฟาโรห์ทำให้ฟาโรห์ มีความปรารถนาเพิ่มการทารุณ จึงได้ใช้ทหารไปนำลูกทั้ง 5 คน ของนางมาด้วย น้ำตาของลูกกำพร้าทั้ง 5 คน ไหลรินและไม่ทราบว่าจะถูกพาไปไหน เมื่อลูกกำพร้าทั้ง 5 คน แลเห็นมารดาของพวกเขา จึงเข้ามาอดนางในสภาพที่น้ำตาอาบแก้ม มาซีเตาะห์ ก้มลงจูบและหอมลูกๆ ของนาง พร้อมกับร้องไห้ นางได้อุ้มลูกคนเล็กที่สุดในอ้อมอก และให้นมจากทรวงอกของนาง เมื่อฟาโรห์เห็นสภาพดังกล่าว ได้ให้บรรดาเหล่าทหารลากลูกของนางคนโตสุด โยนไปบนน้ำมันที่เดือด เสียงเด็กร้องหาแม่และขอความช่วยเหลือ เหล่าบรรดาทหารได้ขอความเมตตาจากฟาโรห์ แต่ก็ไม่ได้รับความปรานีแม้แต่นิดเดียว ลูกของนางที่เหลืออยู่ก็ส่งเสียงร้องพร้อมกับตีทหารด้วยกำสองมือเล็กๆ สภาพที่ทหารกระชากลูกๆ ของนาง และนางก็ยื่นมองอ้อลา ไม่ได้ผ่านไประยะเวลายาวนานสักหน่อย ลูกของนางก็ถูกโยนไปในน้ำมันที่เดือด นางไม่สามารถขัดขวางได้ นอกเสียจากการร้องไห้กับยื่นมองเท่านั้น ส่วนลูกที่เหลืออยู่ของนางก็เอา

มืออันเล็กปิดตา จนกระทั่งเนื้อในหมอน้ำมันที่เดือดละลาย กระจกที่มี สีขาวลอยขึ้นสู่ผิวน้ำมันที่เดือด

ฟาโรห์ได้มองมายังมาซีเตาะห์ และบังคับให้นางปฏิเสธอัลลอฮ์ ความ อีหฺมานทำให้นางยืนหยัด ได้สร้างความโกรธให้แก่ฟาโรห์เป็นทวีคูณ และได้ให้ทหารกระชากลูกคนที่ 2 รองลงมาออกจากอกของนาง ขณะเสียงของลูกเรียกหาแม่ ขอความช่วยเหลือ จนกระทั่งถูกโยนลงไปใ้หมอน้ำมันที่เดือด นางยืนมองด้วยหัวใจที่สลาย กับเนื้อของลูกที่ละลาย กระจกที่ขาวลอยขึ้นมาปะปนกับกระจกของลูกชายคนโต มาซีเตาะห์ยังคงยืนหยัดบนศาสนาของนาง มั่นใจต่อการพบพระเจ้าของนาง

ฟาโรห์ได้ทำเช่นนี้กับคนที่ 3 และ 4 แต่ก็ไม่ทำให้อีหฺมานของมาซีเตาะห์ลดหย่อนไปเลย สายตาของนางมองไปยังหมอน้ำมันที่เดือดเนื้อหนังของลูกๆ ละลายเสียงร้องไห้สิ้นสุด นางเพียงแต่ได้กลิ่นของเนื้อและเห็นกระดูกเล็กๆ ลอยเหนือน้ำมันที่เดือด นาง คือ แม่ ที่มองกระดูกของลูกๆ ความจริงลูกๆ ของนางจากนางไปสู่อีกโลกหนึ่งแล้ว นางร้องไห้จนน้ำตาจะเป็นสายเลือด เพราะการจากไปของลูกๆ นางสิ้นหวังแล้วจากการนำลูกสู่อ้อมกอด การให้นมลูกจากทรวงอกของนาง นางหมดหวังแล้วจากการอดหลับอดนอนเมื่อลูกๆ ของนางตื่นและสิ้นหวังแล้วที่จะร้องไห้ จากการร้องไห้ของลูกๆ ก็คืนแล้วที่ลูกนอนบนตักของนาง เล่น ดึงนมของนาง นางหมดหวังแล้วที่จะสวมใส่เสื้อผ้าให้แก่ลูกๆ และสิ้นหวังจากการปกป้องอันตรายแก่ลูกๆ ขณะลูกเล็กของนางกำลังดื่มนมจากทรวงอกของนาง ทหารของฟาโรห์ที่ชั่วร้ายได้กระชากลูกของนางออกจากทรวงอกเสียงร้องดังขึ้นจากเด็กที่ไร้เดียงสาและเสียงร้องไห้อันเจ็บปวดจากหญิงที่น่าสงสารที่หัวใจแตกสลาย อัลลอฮ์ จึงให้เด็กน้อยพูดได้โดยกล่าวแก่ผู้เป็นแม่ไปว่า

يَا أُمَّهُ اِصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ

ความว่า “โอ...คุณแม่อุสตุที่รัก แม่จงอดทนเถิด แท้จริงแม่อยู่บนสัจธรรม”

เมื่อสิ้นสุดเสียงของลูกนาง นางก็เพียงแต่เห็นว่าลูกนางคนเล็กถูกโยนไปในหมอน้ำมันที่เดือดเหมือนกับพี่น้อง ทั้งๆ ที่ในปากของลูกคนเล็กยังมีน้ำนมของนางอยู่

และในมือยังมีเส้นผมจากเส้นผมของนางและคราบน้ำตาของลูกยังคงติดที่เสื้อผ้าของนาง ลูกทั้ง 5 คนของนาง ได้จากนางไปแล้ว นางผู้นำสงสารมองไปยังกระดูกของลูกๆ ที่ลอยในน้ำมันที่เดือดประจูดั่งวิญญานของนางที่กำลังจะล่องลอยออกจากเรือนร่างนางไม่สามารถแม้แต่เพียงเข็ดน้ำตาให้ลูกแม้แต่ครั้งเดียว ขณะเดียวกันนางสามารถที่จะปกป้องลูกได้โดยการเพียงพูดเป็นประโยคสั้นเพียงประโยคเดียวให้ฟาโรห์ได้ยินว่านางปฏิเสธอัลลอฮ์ แต่นางก็ไม่กระทำได้กล่าวเพราะนางทราบดีว่า ณ ที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) นั่นคือ ความดีตอบแทนและคงทนถาวร

เวลาไม่ได้ผ่านไปนานเท่าใดเลย เหล่าทหารของฟาโรห์ ได้จู่โจมและลากนางเหมือนกับหมาบ้า เมื่อเหล่าทหารได้ลากนางเพื่อจะโยนนางไปในหม้อน้ำมันที่เดือดนางได้มองไปยังกระดูกของลูกๆ ของนาง นางก็นึกได้ว่า นางจะใช้ชีวิตพร้อมกับลูกๆ ของนางในโลกหน้าแล้ว นางได้เหลียวมองไปยังฟาโรห์ และกล่าวว่า โอ้ฟาโรห์ข้ามีความปรารถนาจากท่าน ฟาโรห์ ได้ส่งเสียงร้องอันดังว่า นางต้องการอะไร ? มาซีเตาะห์กล่าวว่า ให้ท่านเอากระดูกของข้าพเจ้าและกระดูกของลูกๆ ข้าพเจ้ารวมกันและฝังมันในหลุมเดียวกัน นางปิดสองสายตาของนางและถูกโยนลงไป ในน้ำมันที่เดือด เนื้อหนังของนางไหม้เกรียม กระดูกสีขาวลอยเหนือปากหม้อ ความเย็นหยัดของนางช่างยิ่งใหญ่และผลบุญของนางก็มากมายเหลือเกิน

ท่านร่อซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) ได้แลเห็นในคืนอิสรออ เลี้ยวหนึ่งจากความผาสุกของมาซีเตาะห์ ซึ่งได้เล่าให้แก่บรรดาซอฮาบะห์ฟัง โดยมีบันทึกจากท่านบัยฮะกี๊ว่า

لَمَّا أُسْرِى بِي مَرَّتْ بِي رَاحَةٌ طَيِّبَةٌ .. فُقُلْتُ : مَا هَذِهِ الرَّاحَةُ فَقِيلَ لِي : هَذِهِ مَا شِطَّةُ بِنْتِ فِرْعَوْنَ وَ أَوْلَادِهَا

ความว่า “เมื่อข้าพเจ้าได้ถูกนำพา (อิสรออและเม็ยะรอจ) ได้มีกลิ่นหอมอบอวลผ่านมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ถามว่านี่คือกลิ่นอะไรกัน? จึงมีคำตอบแก่ข้าพเจ้าว่า นี่คือ กลิ่นหอมของมาซีเตาะห์และลูกๆ ของนาง”

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

ท่านจงเห็นดเหนี่ยอยและอดทนในวันนี้ ท่านจะได้พักผ่อนในวันพรุ่งนี้ แท้จริง
ชาวสวรรค์จะถูกกล่าวแก่พวกเขาในวันกิยามะห์ว่า

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ : سورة الرعد : الآية 24

ความว่า “ความศานติจงมีแต่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่านได้อดทน มั่น
ซ่งดีเสียนี้กระไรที่พำนักบนปลายนี้”

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

فَأَسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ